

תפ (ירושלים) 52695-11-22 - מדינת ישראל נ' שמעון שפירא

ת"פ (ירושלים) 52695-11-22 - מדינת ישראל נ' שמעון שפיראשולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 52695-11-22

מדינת ישראל

נגד

שמעון שפירא

בית משפט השלום בירושלים

[28.01.2026]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

החלטה

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות הסגת גבול כדי לעבור עבירה, לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977, ריבוי עבירות הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, היזקים מיוחדים, לפי סעיף 453(ב)(2) לחוק העונשין ופגיעה באתר עתיקות או בעתיקות, לפי סעיף 37(א) לחוק העתיקות, התשל"ח-1978.

על פי הנטען בכתב האישום, במהלך שנת 2021 התקיימו הפגנות והפרות סדר רבות סמוך ליישוב אלעזר, אשר כוונו נגד אתר שבו התבצעו חפירות ארכיאולוגיות. החפירות בוצעו במסגרת פרויקט לפיתוח והרחבת כביש 60. כתוצאה מההפגנות ומהפרות הסדר נגרמו נזקים כספיים כבדים לקבלן המבצע ולמדינה, והמשטרה נדרשה להקצות משאבים רבים על מנת לשמור על הסדר במקום, ולאפשר את ביצוע העבודות.

על רקע האמור, ביום 25.3.21 בשעה 12:00 לערך, התקיימה מחאה בסמוך לאתר החפירות שבה לקח חלק גם הנאשם. הנאשם יחד עם אחרים פרצו לאתר החפירות דרך הגדר, תלשו חתיכות מהגדר, ולאחר שפרצו לאתר החפירות החלו להפריע לעובדי האתר, עד שאלה ברחו מחשש שיפגעו בהם. בנוסף השליכו האחרים ביחד עם הנאשם ציוד יקר ורב ערך של אתר החפירות לכל כיוון וכן ערבבו ממצאים ארכיאולוגיים באופן שלא ניתן לשייך את הממצא לנקודת החפירה שלו. באותו האירוע, הנאשם קפץ על כלי חרס עתיק עד שזה נשבר, ולאחר שהשוטרים סילקו אותו מאתר החפירות, חזר הנאשם וסיים את מלאכתו בהריסת כלי החרס. הנאשם נעצר לאחר שסירב לשתף פעולה עם כוחות המשטרה שהגיעו למקום, ובבית המעצר סירב לשים מסיכה, השתולל וירק לכיוון השוטרת שעמדה במקום.

2. לפני טענה מקדמית שעניינה פגם או פסול בכתב האישום, במסגרתה עותר ב"כ הנאשם למחיקת עבירת ההיזקים המיוחדים מכתב האישום. על פי הנתען, עבירת הפגיעה באתר עתיקות לפי חוק העתיקות היא בבחינת חוק ספציפי הגובר על הדין הכללי שבעבירת ההיזקים המיוחדים, והוא משקף את המעשה המיוחס לנאשם בצורה מדויקת יותר. נטען כי ההלכה הפסוקה התייחסה לכך שיש להימנע מכפילות סעיפי אישום וכן נטען כי הכפילות במקרה דנן אף אינה עולה בקנה אחד עם הנחיית פרקליט המדינה הנחיתת פרקליט המדינה 3.1 בדבר ניסוח והכנת כתב אישום.
 3. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי נתונה לה הפררוגטיבה לנסח את כתב האישום כראות עיניה, וכי על בית המשפט להימנע מלהתערב בבחירת סעיפי החיקוק שיוחסו על ידי התביעה בכתב האישום, אלא במקרים נדירים וחריגים.
ביחס למקרה דנן נטען כי כל אחת מהוראות החיקוק הנדונות מתייחסת לעובדות שונות בכתב האישום: עבירת הפגיעה באתר העתיקות מתייחסת לסעיף 3 לפרק העובדות- התפרעות באתר, פגיעה בצידוד וערבוב ממצאים ארכיאולוגיים, כך שלא ניתן לשייך את הממצא לנקודת החפירה שלו, ואילו עבירת ההיזקים המיוחדים מתייחסת למתואר בסעיף 4 לפרק העובדות- קפיצה על כלי חרס עתיק ושברתו, סילוקו של הנאשם מהאתר וחזרתו אליו לאחר מכן כדי להשלים את מלאכתו בהריסת כלי החרס.
 4. דין הבקשה למחיקת הוראת החיקוק של היזקים מיוחדים, מחמת פגם או פסול בכתב האישום, להידחות.
 5. ראשית יובהר כי ההחלטה בטענה המקדמית ניתנת מבלי שהובאו לפני ראיות, ועל בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום בלבד, מתוך הנחת עבודה כי יש בידי התביעה תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעה להוכיח את כלל העובדות הנתענות בכתב האישום. מובן כי אין באמור בהחלטה זו כדי לקבוע כי תשתית ראייתית כזו אמנם קיימת, או כי איזה מהעובדות הנתענות בכתב האישום אמנם הוכחה.
 6. סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, מאפשר לבית המשפט להרשיע נאשם בכל אחת מהעבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, ובלבד שלא ייענש יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה. מתוך כך ניתן ללמוד כי המאשימה אף רשאית לכלול בפרק הוראות החיקוק של כתב האישום מספר הוראות חיקוק התואמות את המעשים המיוחסים לנאשם, אף אם מדובר בכפילות.
 7. ההלכה הפסוקה קובעת כי לרשויות התביעה נתונה הזכות לבחור את סעיפי החיקוק המיוחסים לנאשם בכתב האישום, גם כאשר מדובר בכפל עבירות לפי חוק העתיקות וחוק העונשין. ראו למשל (ת"פ (מחוזי י-ם) 482/04 מדינת ישראל נ' גולן (נבו) 20.12.05).
- בהתאם להלכה הפסוקה, ההתערבות של בית המשפט בשיקול דעת זה היא מצומצמת ונועדה למקרים חריגים בלבד, אשר המקרה דנן אינו נמנה עליהם.
8. מכל מקום, כפי שהבהירה המאשימה עצמה, אין מדובר בייחוס כפול של הוראות חיקוק לאותו מעשה, אלא שכל אחת מהוראות החיקוק - היזקים מיוחדים ופגיעה בעתיקות, מתייחסת להתנהגויות שונות המיוחסות לנאשם בפרק העובדות: האחת לפגיעה באתר כמכלול, והשנייה לפגיעה הפיזית המכוונת בעתיקה ספציפית שהיא נכס בעל ערך תרבותי והיסטורי.
 9. בנסיבות אלה, גם ההפניה להוראות סעיפים 31-32 להנחיית פרקליט המדינה 3.1 הכנה וניסוח כתב אישום אינה רלבנטית, שכן היא עוסקת בייחוס כפל הוראות חיקוק בגין אותו מעשה.
 10. לפיכך, הטענה המקדמית נדחית, וממילא נדחית הבקשה למחוק את הוראת החיקוק הנוגעת להיזקים מיוחדים.
 11. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י' שבט תשפ"ו, 28 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.